

INNLEDNING TIL PRESSEKONFERANSE 24.6.82

Når Regjeringen nå kan se tilbake på sitt første "stortingsår", sitter vi med et sterkt inntrykk av at det vi har vært med på er jevnt og givende arbeid, hvor nær sagt alle saker er løst underveis. Vi har som ventet opplevd at det er blitt virvlet opp en masse støv, og at det er blitt snakket om samarbeidsproblemer og kriser som om enden var nær det meste av tiden. Men det som virkelig er skjedd på den politiske front er at sakene er bragt i havn og at det borgerlige samarbeidet har virket godt - minst i samsvar med alle rimelige forventninger.

Vi er kommet godt igang med den omleggingen av politikken som er nødvendig for å løse de økonomiske problemene, Men det viser seg også som ventet at det tar lang tid å snu utviklingen slik at vi virkelig kan utnytte de rike muligheter som også preger Norges situasjon.

Den forrige stortingsperioden ble avsluttet under rekordhøy inflasjon og sviktende produksjon. I tillegg til de problemene som ble varslet før valget har vi så fått de reduserte anslag for oljeinntektene, og enda meget dårligere avsetningsforhold for norske varer enn ventet. Samtidig har staten etter valget måttet betale milliardbeløp for nedarvede kjempetap på statlige tiltak. Dette har vi måttet ta som utgangspunkter for vår politikk.

Et hovedmål er å sikre sysselsettingen. Det krever bl.a. kamp mot inflasjonspresset og kostnadsstigningen.

Og det krever igjen, som også den forrige regjeringen sa i sitt langtidsprogram; "en sterk begrensning i veksten i de statlige og kommunale utgifter". Den nåværende Regjering har ikke veket tilbake for å ta de upopulære standpunktene som dette forutsetter.

Samtidig er det vår linje å stimulere til ekstra innsats og effektivitet, nyskapning og vekst. Det var viktig for denne politikken at vi oppnådde å få stanset den sterke skattestigningen som den forrige regjeringen hadde foreslått. Vi arbeider målbevisst for nye fremstøt for et mer stimulerende og mindre bremsende skattesystem.

Årets inntektsoppgjør har bekreftet at skattepolitikken er viktig også for å dempe kostnadsstigningen. Selv om rammen for de inngåtte lønnsavtaler dessverre overstiger det som er forenlig med usvekket konkurransevne, har inntektsoppgjøret hittil likevel utviklet seg bedre enn de fleste hadde fryktet. Dette til tross for at forbundsvis oppgjør, som vi hadde i år for første gang på meget lenge, reiser spesielt vanskelige problemer. Det er grunn til å komplimentere partene for deres evne til å finne frem til løsninger. Samtidig kan man konstatere at Arbeiderpartiets sterke forhåndskritikk mot Regjeringens opptreden var fullstendig forfeilet - også på dette området.

Vi er også kommet godt igang med andre nødvendige omlegninger for å gjenreise vekstevnen i økonomien. Konkurransen kommer i stigende grad i stedet for reguleringer og byråkrati. Unødvendig produksjonshemmende

lovbestemmelser og restriksjoner står for fall. Respekten for enkeltmenneskenes handlefrihet, rettssikkerhet og eiendomsrett blir styrket.

Jeg peker dessuten på den viktige nyorientering som det har lyktes å samarbeide frem også innen kulturpolitikken i videste forstand.

Derimot kan jeg ikke legge skjul på voksende bekymring med hensyn til det avgjørende viktige samarbeidet om sikkerhetspolitikken, først og fremst når det gjelder behovet for målbevisst fasthet i arbeidet for nedrustning. Det reelle håp om at det kan lykkes å presse frem en reduksjon i Sovjets atomstyrker, slik at man også kan begrense stykene i vest, ligger i samlet og klar vestlig oppslutning om NATO's krav og tilbud, i det såkalte "dobbeltvedtaket". Regjeringen står urokkelig fast på denne linjen.